

Ճանապարհային ոստիկանության վարչական տույժ նշանակելու մասին թիվ 2316809930, 2316839795 և 2316892994 որոշումներն անփոփոխ, իսկ վարչական բողոքներն առանց բավարարման թողնելու մասին

<< 13 >> 09 2023թ. 7-13 9663

ք.Երևան

Ճանապարհային ոստիկանության պետ, ոստիկանության գնդապետ Ն.Սարգսյանս, վերանայելով Հայկ Հովհաննիսյանի ՄԴ/74197-23 դիմումի քննարկման արդյունքում ստեղծված նյութերը՝

Պ Ա Ր Զ Ե Ց Ի

Երևան քաղաքի Շենգավիթ վարչական շրջանի Շևչենկոյի փողոց 10 շենքի 30 բնակարանի բնակիչ Հայկ Հովհաննիսյանը դիմումով խնդրել է բեկանել վարչական տույժ նշանակելու մասին թիվ 2316809930, 2316839795 և 2316892994 որոշումները՝ նշելով, որ կատարել է կարգավորողների կարգադրությունները:

Դիմումի քննարկման արդյունքում պարզվել է, որ դիմումատուի փաստարկը չի կարող վարչական ակտերը բեկանելու հիմք հանդիսանալ հետևյալ պատճառաբանությամբ.

<<Տեսանկարահանող կամ լուսանկարահանող սարքերով հայտնաբերված ճանապարհային երթևեկության կանոնների խախտումների վերաբերյալ գործերով իրականացվող վարչական վարույթի առանձնահատկությունների մասին>> օրենքի 3-րդ հոդվածի 1-ին մասի համաձայն՝ վարչական վարույթի իրավախախտման հատկանիշների պարզման փուլում իրավախախտումը հիմնավորող ապացույցը իրավախախտումն ամրագրած **տեսանյութն է կամ լուսանկարը**, որը պարունակում է նաև տեխնիկական միջոցով արձանագրված տվյալները:

<<Կառավարության <<Ճանապարհային երթևեկության կանոնները և տրանսպորտային միջոցների շահագործումն արգելող անսարքությունների ու պայմանների ցանկը սահմանելու մասին>> 28.06.2007թ. թիվ 955-Ն որոշման <<Հատուկ թելադրանքի նշաններ>> գլխի՝ 5.15.1՝ <<Երթևեկության ուղղությունները գոտիներով>> ճանապարհային նշանը ցույց է տալիս գոտիների թիվը և երթևեկության թույլատրելի ուղղությունները՝ դրանցից յուրաքանչյուրով:

Վիճարկվող որոշումների հիմքերում դրված տեսանյութերը փաստում են, որ դիմումատուն իր տրանսպորտային միջոցով 2023թ. հուլիսի 20-ին, 24-ին և 31-ին Երևան քաղաքի Իսակով-Աթենք փողոցների խաչմերուկի հատվածում, երթևեկելի մասի ձախ եզրային գոտուց կատարելով դեպի աջ շրջադարձեր, խախտել է առկա 5.15.1՝ <<Երթևեկության ուղղությունները գոտիներով>> ճանապարհային նշանների պահանջները:

Վարչական իրավախախտումների վերաբերյալ << օրենսգրքի 124-րդ հոդվածի 1-ին մասի համաձայն՝ տրանսպորտային միջոցների վարորդների կողմից ճանապարհային նշանների կամ ճանապարհային գծանշումների պահանջները չկատարելը՝ առաջացնում է տուգանքի նշանակում՝ սահմանված նվազագույն աշխատավարձի հնգապատիկի չափով:

Ըստ նույն հոդվածի 36-րդ մասի՝ ճանապարհային նշանների պահանջները չկատարելու համար սույն հոդվածի 1-ին մասով նախատեսված վարչական իրավախախտումն ունի նվազ նշանակություն այն դեպքում, երբ իրավախախտումն անխուսափելիորեն կատարվել է երթևեկության այլ մասնակցի գործողության կամ անգործության պատճառով:

Տեսանյութերը փաստում են, որ իրավախախտումներն անխուսափելիորեն չեն կատարվել երթևեկության այլ մասնակիցների գործողության կամ անգործության պատճառով, հետևաբար չեն կարող ունենալ նվազ նշանակություն:

Ինչ վերաբերվում է դիմումատուի պնդմանը՝ կարգավորողների կարգադրությունները կատարելու վերաբերյալ, ապա << Կառավարության 28.06.2007թ. թիվ 955-Ն որոշման 20-րդ կետի համաձայն՝ վարորդներն ու հետփոխները պետք է կատարեն կարգավորողի կարգադրությունների և ազդանշանների պահանջները, նույնիսկ այն դեպքերում, եթե դրանք

հակասում են լուսացույցի ազդանշաններին ու ճանապարհային նշանների կամ գծանշումների պահանջներին:

Վարչական իրավախախտումների վերաբերյալ ՀՀ օրենսգրքի 252-րդ հոդվածի համաձայն՝ մարմինը (պաշտոնատար անձը) ապացույցները գնահատում է իր ներքին համոզմունքով, որը հիմնված է գործի՝ իրենց ամբողջությամբ վերցված բոլոր հանգամանքների համակողմանի, լրիվ և օբյեկտիվ հետազոտման վրա, ղեկավարվելով օրենքով և սոցիալիստական իրավագիտակցությամբ:

Տեսանյութերի մանրակրկիտ ուսումնասիրությամբ պարզվել է, որ թեև վերը նշված փողոցների խաչմերուկի հատվածում ներկա են եղել ՀՀ ՆԳՆ ոստիկանության պարեկային ծառայության երևան քաղաքի գնդի ծառայողներ, սակայն իրավախախտումների արձանագրման պահերին վերջիններիս կողմից չեն տրվել կարգադրություններ, ազդանշաններ երթևեկության մասնակիցներին՝ ճանապարհային նշանների պահանջները չկատարելու, անտեսելու վերաբերյալ, հետևաբար դիմումատուի պնդումը չի կարող արժանահավատ համարվել, դրվել վարույթի հիմքում և վիճարկվող որոշումների անվավերության պարճառ հանդիսանալ:

Այսպիսով, դիմումատուի գործողություններում առկա է մեղքը, իսկ մեղքը դա անձի հոգեկան վերաբերմունքն է իր կատարած արարքին և դրան հաջորդող հետևանքին, որը կարող է դրսևորվել ինչպես դիտավորությամբ, այնպես էլ անզգուշությամբ, ինչի պարագայում Վարչական իրավախախտումների վերաբերյալ ՀՀ օրենսգրքի իմաստով որևէ նշանակություն չունի, թե կոնկրետ արարքը վարորդը կատարել է այն պարճառով, որ հստակ գիտակցել է, որ դա խախտում է և դիտավորությամբ կատարել, թե այն պարճառով, որ վարորդը գիտակցել է, որ այդ արարքը արգելված է օրենքով, սակայն ինքնավստահորեն հույս է ունեցել, որ դրա հետևանքները վրա չեն հասնի և թե այն պարճառով, որ վարորդը չի գիտակցել իր գործողության հակաիրավական բնույթը, սակայն կարող էր և պարտավոր էր գիտակցել այն (ՎԻՎՕ՝ հոդված 11)՝ զանցակազմի սուբյեկտիվ կողմ:

Վարչական իրավախախտումների վերաբերյալ ՀՀ օրենսգրքի 9-րդ հոդվածի 1-ին մասի համաձայն՝ վարչական իրավախախտում (զանցանք) է համարվում պետական կամ հասարակական կարգի, սոցիալիստական սեփականության, քաղաքացիների իրավունքների և ազատությունների, կառավարման սահմանված կարգի դեմ ուրնագվող հակաիրավական, մեղավոր (դիտավորյալ կամ անզգուշ) այնպիսի գործողությունը կամ անգործությունը, որի համար օրենսդրությամբ նախատեսված է վարչական պատասխանատվություն, հետևաբար ակնհայտ է, որ անկախ անձի կողմից մեղքի ձևի դրսևորումից, նշված օրենսգրքի համապատասխան հոդվածի դիտարկից հայտնված արարք կատարած անձը պետք է ենթարկվի վարչական պատասխանատվության Վարչական իրավախախտումների վերաբերյալ ՀՀ օրենսգրքի համապատասխան հոդվածի սանկցիայի շրջանակներում, ուստի դիմումատուին վարչական պատասխանատվության ենթարկելու մասին վերը նշված որոշումներն իրավաչափ են և օրինական:

Ելնելով վերոգրյալից և ղեկավարվելով Վարչական իրավախախտումների վերաբերյալ ՀՀ օրենսգրքի 293-րդ հոդվածի 1-ին մասի 1-ին կետով՝

Ո Ր Ո Շ Ե Ց Ի

1. Ճանապարհային ոստիկանության վարչական տույժ նշանակելու մասին թիվ 2316809930, 2316839795 և 2316892994 որոշումները թողնել անփոփոխ, իսկ վարչական բողոքներն առանց բավարարման.
2. Սույն որոշումն ուժի մեջ է մտնում հանձնելու օրվան հաջորդող օրը և կարող է բողոքարկվել ՀՀ Վարչական դատարան՝ օրենքով սահմանված կարգով և ժամկետներում.
3. Սույն որոշման օրինակն ուղարկել Հայկ Հովհաննիսյանին:

